

Вих. № 28 від 08.05.2018

Президенту України
П.О. Порошенку
Прем'єр-міністру України
В.Б. Гройсману
Голові Київської міської державної
адміністрації, міському голові
В.В. Кличку

Доповнення до звернення видатних керівників та науковців України до Президента, Прем'єра та Мера столиці з проханням припинити будівництво нового житла в Києві, опублікованого в газеті «Голос України» 28.04.2018

Шановні Петро Олексійовичу!
Володимире Борисовичу!
Віталію Володимировичу!

Звернення видатних сучасників щодо розбудови Києва «без елементарної логіки, інколи без здорового глузду» до лідерів держави та столиці заслуговує на осмислення та широке обговорення.

1. Здається шкідливою ідея – ухвалити рішення щодо припинення нової житлової забудови Києва. Це неможливо, неправильно і згубно.

В Києві у 1925 році мешкало 485,7 тисяч і лише 20% з них – робітники.

Уже в 1941 році – 850,0 тисяч та житловий фонд становив 6,6 млн.кв.м. (На 01 квітня 1942 року – 352,0 тисячі киян).

Тепер фактично 3,0 млн. жителів і 70,0 млн.кв.м житла.

У 1992 році за дозвіл на прописку підприємства платили кошти до бюджету Києва. І це не зупиняло його зростання.

Розвиток світу іде через міста, інновації та синергію в них.

Міста і мегаполіси концентрують економіку і світові таланти.

У недалекому майбутньому 600 мегаполісів, в яких проживатиме 25% населення планети, будуть продукувати 60% світового ВВП.

Сьогодні стратегія змінюється: урбанізація наростає.

Сільське господарство в ЄС та США – менше 3% у ВВП. І тільки Україна безпідставно пишається, що село – це 11% у ВВП і 33% – частка в експорті України.

Майбутнє за інноваціями і автоматизованими та роботизованими заводами, тобто за великими містами і агломераціями.

2. Україна мало будує, і при цьому 25-30% обсягів будівництва України – в Києві.

Річні обсяги будівництва в Україні складають 3,0 млрд.євро, у Польщі – 48,8 млрд.євро, у Німеччині – 269,0 млрд.євро.

Частка будівництва у ВВП: в Україні – 2,3%, в Польщі – 10,2%, у Німеччині – 10,0%.

Зупинити або пригальмувати будівництво в столиці – це обвалити цілу галузь і створити соціальну напругу.

3. В Європі середня житлова площа на одного мешканця – 40 кв.м., а в Данії – 54 кв.м.

В Європі припадає 500 квартир на 1000 мешканців і по 1,8-2,2 кімнати на одного.

В Україні і Києві на одного жителя – 22 кв.м – мало і неякісне житло.

4. Правильно наголошується на необхідності ремонту і реставрації, адже в Києві та й в інших містах України багато ветхого та аварійного житла.

Німеччина за рік витрачає на теплову модернізацію близько 110 млрд.євро, а на нове житлове будівництво – 60 млрд.євро.

А в Україні забагато говоримо про лічильники та сонячні батареї.

По факту 95% житла в Україні збудовано з термоопором 0,8-0,9 кв.м·К/Вт, нинішній норматив 3,3 кв.м·К/Вт – в 3,5 рази більше витрачається тепла.

Потрібна масова термомодернізація – 1,0 млрд.кв.м, із них 400,0 млн.кв.м у висотках.

В Києві «хрущовок» 7,0 млн.кв.м. У інших країнах вже закінчили їх модернізацію, а Україна ще й не розпочинала (окрім заміни віконних блоків).

5. Правильно ставиться питання про орендне житло, ще недавно воно було навіть безкоштовним.

Частка орендного житла в Берліні – 80%, Амстердамі, Женеві чи Відні – 40-45%.

До того ж в капіталістичній Європі по 100-150 квартир на 1000 мешканців – соціальні.

Тільки **влада повинна будувати** орендне житло і виділяти його за пільговими умовами. Відібрати нічого не вдається, як не вдалось навіть і для ошуканих інвесторів від афер «Еліта-центр» та «Будинки Войцехівського» (17 тисяч сімей).

Натомість 99,6-99,7% житла фінансує приватний інвестор, у держави частка тут лише 0,3-0,4%.

Уже ніхто у владі не будує (навіть Міноборони), а купують готове за бюджетні кошти. Повна втрата господарської ініціативи.

6. І ще варто розуміти, що лише 5,7% населених пунктів України мають централізоване водовідведення, каналізацію. Ну і всі – у смітті.

Завдання першочергове – в 3-5 разів збільшити обсяги будівництва.

Реально розпочати масове не латання доріг, а капітальні ремонти та будівництво нових розв'язок, мостів, станцій метро і т.д.

В Мадриді теж 3,0 млн. населення, станцій метро більше 300, а в Києві – 52. У Москві за 4 роки збудували 13 станцій метро, і в 2018 році вже відкрито 8 станцій, а в Києві жодної.

Реально експортувати не сировину (ліс та глину), а будувати заводи поглибленої переробки. І т.д.

Тепер цілодобово усі дають поради і критикують один одного та владу.

Очевидно і помилково: Уряд, Прем'єр – лише спікер Уряду, чиновнича еліта, – втратили смак до Управлінської діяльності.

Лібералізм і демократія тимчасово ефективні у них, але не у нас.

Щодо Києва, то Віталія Кличка залишили сам на сам із столицею.

За Щербицького, Масола, Кучми і Азарова, Згурського, Омельченка і Попова столицю розбудовувала Держава.

Генеральний план розвитку столиці розглядали і Політбюро, і Уряд.

Потрібно терміново затвердити без популізму Генеральний план Київської агломерації, який за законом 5 років ніякі депутати Київради змінювати не будуть. І там обмежити висотне будівництво за ринковими критеріями.

Усі, звичайно, хочуть жити в котеджах, як в Конча-Заспі, але це буде пізніше – бо доріг навіть немає.

І реально утвердити верховенство і відповідальність кримінальну за «корупційно-мафіозну систему». Повсякчасних змін Генерального плану, як стратегії розвитку: висотність, об'єм і рекомендований фасад та щільність

забудови в Головархітектурі усе пораховано, визначена ринкова доречність.
Але сесія Київради вносить своє бачення...

Тут же хочу наголосити, що великі міста світу пишаються тим, що мають річку і живуть біля води, а у нас громадськість безкінечно бореться за 100 метрів узбережжя Дніпра і безуспішно.

Ніякої складності.

Потрібно управляти, мати честь, а не частку!

*З великою шанною до усіх поважних
для мене видатних авторів громадської ініціативи,*

*Президент Всеукраїнської спілки
виробників будматеріалів
І.М. Салій*

